

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ 1977

2009 - 2010

Kenny JOHN (UR Bşk.)

Nuri ÖZGÜR (2420.Böl.Guv.)

Mehmet Sabri GÖRKEY (12.Grup.Guv.Yrd.)

Tarih: 29.06.2010

Toplantı No: 1646

Bülten No: 1273

Kuruluş: Mart 1977

Charter : Mart 1980

ÜYELERE DUYURUDUR

BAŞKANIN MEKTUBU

Sevgili Dostlarım;

Geçtiğimiz dönem Akın Başkandan aldığım Başkanlık görevimin sonuna gelmiş bulunuyorum.Eşim Mine ile birlikte bir Rotary hizmet dönemini daha geride bırakmak üzereyiz.Güzel anılarla başkanlık görevim devrediyorum.

Bu dönem içinde tüm etkinliklerimizde emeği ve özverisi olan Rotaryen dostlarıma ve kıymetli eşlerine teşekkür ediyorum.Sizlerle birlikte paylaştığımız bu yılı,dostlukların verdiği keyif,edindiğimi; tecrübeler,yapılan işler ile en güzel bir şekilde noktalıyoruz.Bizler gerçekten güçlü bir dos grubuyuz.Yaptığımız tüm işlerde,projelerin gerçekleşmesinde,birlikteliğin yanında paylaşmanın,zorluklar aşmada ne kadar önemli olduğunu gördük ve yaşadık.

Dostluğumuzu paylaştık,sevgimizi paylaştık.Rotary ruhunda var olan bu iki sihirli kelime en önemli iletişim aracımızdı.Amacımız hep birlikte topluma hizmet etmektir.Sanırım bu hedefimize de ulaştık.

Sizleri ,bir kez daha candan kutlarken,Rotary yi paylaşmak ve hizmetlerimize büyük desteklerini bizden esirgemeyen eşlerimize, Inner Wheel Kulübü üyelerine,Geçmiş Dönem Başkanlarıma,yönetim kuruluma,komite başkanlarıma,çok değerli üyelerimize,eşim Mine ve ben en içten minnet ve şükranlarımızı sunarız.

Gelecek Dönem Başkanım Serhad ve Eşi Tülay'a da yeni dönemde başarılar diliyorum. Ben ve eşim Mine yeni dönemde kendilerine yardımcı olabilmek için elimizden gelen gayreti göstereceğiz.

Mutlu ve sağlıklı bir yaşam ve iyi günler Dileklerle.

Hoşçakalın

Cengiz Benakman

MİSAFİRİMİZ :

Mehmet - Aylin GÖRKEY 12.Grup Governör Yardımcısı ve eşi 2009-10
Güray - Dilek ERTEM 9.Grup Governör Yardımcısı ve eşi 2010-11
Barış - Özlem POLAT Bahçeşehir Rotary Başkanı ve eşi
Uğur - Yasemin ÖZBEK Edirne Mimarsinan Rotary Kulübü Başkanı ve eşi
Güzin CİRAVOĞLU Edirne Mimarsinan Rotary Kulübü üyesi
Didem - Akif ALTIERLER Edirne Mimarsinan Rotary Kulübü üyesi ve eşi
Nilgün - Fikret ÖNDER Edirne Inner Wheel Kulübü Başkanı ve oğlu 2009-10
Zehra BORAL Edirne Inner Wheel Kulübü Başkanı 2010-11

MAZERETLİ ÜYELERİMİZ :

Akın TIRYAKIOĞLU - İsmet AÇIKGÖZ - Reşat AYAN

ARAMIZDA GÖREMEDİKLERİMİZ:

Ahmet DEVECİ - Kemal KARAKUŞ

DEVAM DURUMU :

80.00

MUTLU GÜNLERİMİZ :

02 TEMMUZ 1972 : Ebru ALEMDAR
02.TEMMUZ 2001 : Ecem EREN

Doğum Günü
Doğum Günü

KUTLARIZ.....

Önümüzdeki hafta toplantımız: **06.Temmuz.2010 Salı Saat 20.00 de Rotary Evinde .**

Başkan : Cengiz BENAKMAN

Bşk. Yard.-Sekreter : Serhad CEYLAN

Sayman : Recayi ARAN

Üye : Tarık ETKER

Geç.D.B.: Akın TIRYAKIOĞLU

Bülten irtibat : Faruk ETKER

Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13 faruketker@mynet.com - www.edirnerotary.com

İADE ADRESİ: Faruk ETKER Çilingirler Caddesi No: 10

22100

EDİRNE

Cahit Sıtkı askerliğini yedeksubay olarak yapmak üzere birliğine gider.O yıllarda yedeksubay sayısı az olduğundan her yedeksubaya emir eri verilmektedir.Birliğine gittiğinde bölük yazıcısından künye defterini ister.Sırayla isimlere bakmaktadır bir isim dikkatini çeker.Abbas oğlu Abbas..Sakat çolak eli yüzünden çürüğe ayrılmış biridir Abbas..Talim bitiminde askerın yanına gönderilmesini ister.Öğle saatlerinde kapı çalınır. Karşısında civan mert yiğit biri selam çakıp;
-Abbas oğlu Abbas Emret komutan!.. der..

Aralarında söyle bir konuşma geçer.

-Nerelisin?

-Memleket Mardin, kaza Midyat komutan

-Sen benim emir erim olurmusun?

-Sen bilir komutan!.

Askere eşyalarını toplamasını ister ve kendi evinin altındaki boş yere taşınmasını ister.Zamanla askerın zekiliği sıcağkanlılığından etkilenir.Abbas her sabah erkenden kalkar Cahit Sıtkı'ya kahvaltı hazırlar.Öğle yemeğini sormadan hazırlar.Tüm ihtiyaçlarını karşıdan bir istek gelmeden düşünüp yerine getirir.Erkenden kalkıp Cahit Sıtkı'nın kıyafetlerini ütüler hazırlar ve evin temizliğini yapar..

Akşamları olunca Cahit Sıtkı'nın sevdiği yemek ve mezeleri hazırlar..Zamanla aralarında komutan asker ilişkisinden daha güçlü bir dostluk bağı oluşur.Bu saf ve temiz Anadolu çocuğundaki sadakat ve temiz yürekten etkilenmiştir Cahit Sıtkı..Zaman zaman karşısına alıp dertleşir ve bu Anadolu çocuğunun ruhunda gizli şeyleri keşfeder..

Akşamları rakı sofrası kurup en güzel kızartma ve mezeleri hazırlar Abbas..Aralarındaki duygu bağları güçlenir.Böyle bir keyf gecesi akşamında alkollü Cahit Sıtkı sorar;

-Sen İstanbul'u bilirmisin Abbas?

-Bilir komutanım..

-Orda bir Beşiktaş var bilirmisin?

-Bilir komutan!.Ben orda acemi birlikteydim..

-Orda benim bir sevgilim var..Sen bana kaçırıp onu getirirmisin?

-Elbet komutan!

Sabah olur Cahit Sıtkı bakar ki..Abbas yeni asker kıyafetleri giymiş traş olmuş hazırlanmış.Cahit Sıtkı sorar;

-Hayırdır Abbas neden böyle hazırlık yaptın?

-Ben İstanbul'a gidecek komutan!..

-Ne yapacaksın sen İstanbul'da?

-Sen söyledi bana..Ben gidecek sana Sevgiliyi getirecek!..

Gözlerindeki hüznü ve gözyaşlarını gizlemek istercesine arkasını dönüp kapıyı çarpar ve çıkıp gider Cahit Sıtkı..Fakat bu mert askerın, yüreği sevgi dolu Anadolu çocuğunun samimiyeti ve sıcaklığından duygulanır.. Akşam olur..Ağaç altında rakı sofrası kurdurur ve Abbası karşısına oturtur..Birlikte yer içerler ve Cahit Sıtkı o meşhur şiirini kaleme döker!.....

Haydi abbas, vakit tamam;

Akşam diyordun işte oldu akşam.

Kur bakalım çilingir soframızı;

Dinsin artık bu kalp ağrısı.

Şu ağacın gölgesinde olsun;

Tam kenarında havuzun.

Aya haber Sal çıksın bu gece;

Görünsün şöyle gönlümce.

Bas kırbacı sihirli seccadeye,

Göster hükmettiğini mesafeye

Ve zamana.

Katıp tozu dumanı,

Var git,

Böyle ferman etti Cahit,

Al getir ilk sevgiliyi Beşiktaş'tan;

Yaşamak istiyorum gençliğimi yeni baştan.

Bu Belki Son Günündür.

Adam, telaşlı, öfkeli bir halde hanımına bağıırıp, çağırıyordu. Babalarının sesini duyan iki çocuk ise yataklarından kalkıp salona gelmişti. Babalarının öfkelerini görünce, korkmuş, sinmiş halde birer koltukta sessizce oturup kalmıştı.

Adam, çocuklara, hanımın üzüntüsüne aldırmadan söylenip duruyordu;

-Söyledim değil mi, söyledim. Bu gün toplantı olduğunu, açık mavi gömleği ütüleni söyledim. Kahverengi gömleklidiversen olur! muş Bu gün sunum yapacağım, karamsar bir görüntü mü vereyim, dinleyenlerin içi kararsın, bu da projeyi verecekleri oyu etkilesin! Bunu mu istiyorsun?

-Tamam bey, bitti işte

Adam açık mavi göleği hışımla aldı;

-Bitti, tabi bitti ama ben geç kaldıktan sonra bitmiş neye yarar.

Hanımı çocukların korkmuş yüzlerine baktıktan sonra, yine eşini sakinleştirmeye çabaladı;

-Dün bundan da geç çıkmıştın, vakit var, yetişirsin.

-Anlamıyor ki, anlamıyor ki. Bu gün sunumu ben yapacağım. Herkesten önce gitmeliyim ki, gelecek önemli konuklara Hoş geldin demeliyim.

Adam bir sürü söz daha söylenerek, bağıırarak çıktı, arabasını çalıştırıp uzaklaştı. Hanımı, direksiyon başında da öfke saçan eşinin halinden endişelendi, Bir kaza yapmasa bari.

Eşi uzaklaşınca, çocuklarının yanına gidip sarıldı, rahatlatmaya çalıştı.

-Madem erkenden kalktınız, hemen size sultanlara layık bir kahvaltı hazırlayıp getireceğim.

Mutfağa geçti, zihnindeki huzursuzluğu dağıtmak için hemen neşeli müzikler çalan bir radyoyu açtı. Ocağa haşlamak için yumurta koydu, cezvede süt ısıtmaya başladı. Masaya zeytin, peynir, reçel koymayı da ihmal etmedi.

Biraz sonra çocuklarına seslendi

-Kahvaltınız hazır!

Çocuklar kahvaltıya otururken, radyoda müziğin birden kesilmesi dikkatini çekti. Son dakika haberi anonsuyla, radyonun sesini biraz daha açtı. Radyoda zincirleme bir kaza haberi vardı. Ayrıntılarla biraz sonra birlikte olacağız demişti spiker ama kazanın yerini söylediği andan itibaren o sandalyesine yığılıp kalmıştı. Spikerin bahsettiği kaza yeri, kocasının her gün işe giderken geçtiği dörtlü kavşaktı.

Eşinin bu kavşaktaki trafikten şikayetçi olduğunu, her sabah yoğun bir trafik olduğunu söyleyişi aklına geldi. Geç kaldım diye acele edip acaba o da. Aklına gelen düşünce içini daha da yaktı, hemen ayağa kalktı.

-Çocuklar, unutmayın ocağa yaklaşmak yasak. Kahvaltınızı yapıp salona geçin, oynayın. Benim acil bir yere uğraman gerek, kapıyı da kimseye açmayın tamam mı?

Çocukları uslu, söz dinler olduğu halde, çok kısa süreli de olsa evde yalnız bırakmak zorunda kalsa tekrar tekrar tembihte bulunurdu.

Sokağa çıkmak için üzerine bir şeyler aldı, cebine de bir taksit parası aldı. Kapıya yöneldiğinde kocasının bu kazada ölmüş olabileceği endişesiyle kabaran yüreğine daha fazla dayanamayıp, ağlamaya başlamıştı. Göz yaşlarını çocukları görmesin diye, açık olan mutfak kapısına sırtını dönmeye özen gösteriyordu. İçindeki acının kocasının ölmüş olma ihtimali kadar, giderken kendisini kırması ve çocuklarının önünde bağıırıp çağırmasından da kaynaklandığını anladı. Oysa her zamar böyle öfkeli değildi.

-Eğer ölürse, çocuklarım babalarını, son gördükleri haliyle mi hatırlayacak? Kalp kıran, öfkeli bir baba olarak mı kalacak akıllarında?

Kapıdan çıkarken, çocuklarına bir kez daha seslenecekti ama artık akan gözyaşları saklanamayacak haldeydi. Hemen kapıyı açıp dışarı çıkmak için hamle yaptı ama karşısında kapıya doğru adım atmakta olan kocası vardı.

Adam, bir an karısının ıslak yanaklarına baktı; Haberleri mi dinledin? diye sordu. Hanımı, konuşmadan sadece başıyla onayladı. Adam, önce sarıldı, sonra eşinin yanaklarını sildi.Hanımı zorlukla sordu;

-Hani önemli bir toplantıya geç kalmıştın, niye döndün?

-Kaza benim hemen yakınımda oldu. O anda toplantıdan daha önemli bir şeyi unuttuğumu hatırladım. Eğer o kazada ölseydim.

O anda çocuklar da yanlarına gelmiş, babalarının yine öfkeli olabileceğini düşünerek, annelerinin yanında durmuştu. Adam, bütün içten, samimi gülümsemesiyle çocuklarını yanına çağırdı, boyunlarına sarıldı, yanaklarından öptü

-Ben bu gün büyük bir hata yaptım ve evden çıkarken, sizleri ne kadar sevdiğimi söylemeyi unuttum. Böyle önemli bir şey unutulur mu hiç. Ne yapalım, ben de geri döndüm.

Her günü son günün bil.

1960"lı yıllar... Elazığ Akıl Hastanesi'nden deliler bir yolunu bulup kaçarlar ve Elazığ'ın cadde ve sokaklarına dağılırlar

Toplam 423 deli kaçmıştır.

O zamanın ünlü doktoru Mutemet Bey hastanenin başhekimidir.

Doktor bey ne yapalım ????? derler.

Mutemet Bey çareyi bulur . "Bana bir düdük verin ve arkama yapışarak gelin" der.

Doktor önde, birkaç personeli arkasında trencilik oynayarak bütün Elazığ'ı dolaşırlar .

Bütün deliler bu kuyruğa girer, vagon oluştururlar ve hastaneye geldiklerinde toplam sayı 612 kişidir...

Fıkraya benzer ama gerçek bir olay

Siz hiç bir sarrafın bağırdığını duydunuz mu?

Kıymetli mali olanlar bağırır

Domatesçi, biberci bağırır da kuyumcu bağırır.

Eskici bağırır ama antikacı bağırır.

İnsan bağırırken düşünemez. Düşünemeyenler ise hep kavga içindedir.

Popçular, folkçular boğazlarını patlatana kadar bağırıp duruyor.

Ama Dede Efendi'yi okuyanlar bağırıyor.

İnsanın kazandığı paradan değil, paranın kazandığı insandan korkulur.

Necip Fazıl Kısakürek

İş telefonu,

Ev telefonu hayli yüksek gelince, ev halkı toplanmış;

Baba: "Yahu bu korkunç bir fatura. Ben bu telefonu asla kullanmıyorum, Hep çalıştığım şirketteki telefonu kullanıyorum."

Anne: "Aynen ben de... Akşama kadar çalıştığım bankada elimin altında telefon. Ne yapayım bunu."

Oğlan: "Vallahi ben de şirketimin bana verdiği cep telefonu ile bütün görüşmelerimi yapıyorum."

Kız: "Yani, benim de şirket hattım var. Ev telefonunu hiç kullanmam ki.."

Herkes evdeki hizmetçiye döner ve ters ters bakmaya başlar..

Hizmetçi : "Eee... Problem ne o zaman?"

Sanırım hepimiz iş telefonlarını kullanıyoruz..."

Bilim ve sanat bir kuşun iki kanadı gibidir.

Bu iki kanadı kullanabilen toplumlar uçar ve özgür olurlar.

Uçamayanlar ise tavuk olur.

"Tavuk toplum" önüne atılan bir avuç yemi gagalarken, arkadan yumurtalarının alındığının farkında bile olmaz.

SUNAY AKIN

Süpermen

Adamcağız hayli alkollü ve de bitkin üstelik gecenin saat üçünde evin e gelir. Karısı son derece zinde, duruma kesinlikle hakim, kocasını sorgulamaya başlar.

- Söyle bakalım Süpermen. Neler yaptın bu akşam?

- Valla karıcım, patronla beraber müşterileri yemeğe çıkarttık.

- Eeee, sonra ne yaptınız süpermen?

- Oradan striptize gittik. . . Ben sadece seyrettim.

- Yani sen bir şeyler yapmadın değil mi, süpermen ?

- Ben hiç bir şey yapmadım, ama sen niye bana ikide bir süpermen diyorsun?

- Valla, ben donunu pantolonunun üstüne giyen bir seni bir de süpermeni gördüm.